

การศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนจาก
Guangxi Agricultural Vocational College
มณฑลกว่างซีสาธารณรัฐประชาชนจีน
The Study of Errors in Thai Writing of Chinese
Students from Guangxi Agricultural Vocational
College, Guangxi People's Republic of China

รสริน ดิษฐบรรจง¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College มณฑลกว่างซี สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มาฝึกอบรมโครงการภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บันทึกประจำวันของนักศึกษาจีน ระยะเวลา 5 เดือน จำนวน 22 ฉบับ รวมบันทึกประจำวันทั้งสิ้น 153 วัน ผลการวิจัยพบปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน 6 ประเด็น ดังนี้ 1) การสะกดคำ 2) การใช้คำ 3) การใช้ประโยค 4) การใช้สำนวน 5) การใช้ตัวเลข 6) การเว้นวรรคตอนและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

คำสำคัญ : การเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน, Guangxi Agricultural Vocational College

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
e-mail: rodsarin.d@dru.ac.th

The Study of Errors in Thai Writing of Chinese Students from Guangxi Agricultural Vocational College, Guangxi People's Republic of China

Rodsarin Dittabanjong

Abstract

The purpose of this research was to investigate the errors in Thai writing of the Chinese students from Guangxi Agricultural Vocational College, Guangxi province, People's Republic of China, who had been trained in the Thai Language and Culture for Communication for Foreigners project at Dhonburi Rajabhat University. The research data was collected from twenty two students' diaries in a five-month period or one hundred and twenty-three days. The results revealed that there were six types of errors found in Thai writing of the Chinese students; 1) spelling, 2) word usage, 3) sentence structure, 4) idiom usage, 5) numbering and 6) spacing and use of punctuation marks.

Keywords : Thai writing of Chinese students, Guangxi Agricultural Vocational College

บทนำ

การเขียนมีความสำคัญในฐานะเป็นทักษะหนึ่งในการสื่อสาร เช่นเดียวกับการพูด การฟังและการอ่าน แต่ด้วยข้อจำกัดในเรื่องการส่งสารด้วยลายลักษณ์อักษร จึงทำให้การเขียนเป็นเรื่องยาก ผู้ส่งสารด้วยการเขียนจึงต้องใช้ประสบการณ์ การสั่งสมความรู้ ทักษะในการเขียน การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสื่อสารกับผู้รับสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ถึงแม้ว่าการเขียนจะมีข้อจำกัดหลายประการ แต่การส่งสารด้วยการเขียนก็ยังเป็นที่นิยมอย่างมาก เพราะสามารถบันทึกเก็บเป็นหลักฐานและนำไปใช้ได้อย่างแพร่หลาย ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคนอื่น ๆ (2540: 74) กล่าวว่า การเขียนหมายถึง “การสื่อความหมายอย่างหนึ่งไปยังผู้อ่าน โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการส่งสาร เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบความรู้ ความคิดและความรู้สึกของผู้เขียน”

ปัจจุบันในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน การเรียนภาษาที่สองนับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างมาก ภาษาไทยนับว่าเป็นภาษาหนึ่งในโลกที่มีผู้ให้ความสนใจเรียน โดยเฉพาะผู้เรียนชาวจีนที่ให้ความสนใจเรียนภาษาไทย ซึ่งมีสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนเปิดหลักสูตรภาษาไทยเพื่อรองรับผู้เรียนชาวจีนทั้งรูปแบบการจัดการเรียนแบบรับปริญญาและโครงการอบรมระยะสั้น โดยมีสถิติการเข้ามาศึกษาภาษาไทยในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ในฐานะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นสถาบันการศึกษาที่ตอบสนองการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาต่างชาติ จึงทำให้มีสถาบันต่าง ๆ ในประเทศจีนส่งนักศึกษาเข้ามาอบรมภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่อง และ Guangxi Agricultural Vocational College ก็เป็นหนึ่งในสถาบันที่สนใจส่งนักศึกษาเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาต่างชาติจำเป็นต้องให้นักศึกษาเรียนรู้ทักษะทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กัน ทักษะการฟังและการอ่านนั้น ถือเป็นทักษะการรับสาร ซึ่งจะมีข้อกำหนดไม่มากนัก ผู้เรียนชาวต่างประเทศสามารถเรียนรู้ได้โดยง่าย แต่ทักษะการพูดและการเขียนเป็นทักษะการส่งสาร จะสามารถฝึกปฏิบัติได้ยากกว่า โดยเฉพาะทักษะการเขียน ซึ่งมีข้อจำกัดในการถ่ายทอดสารค่อนข้างมาก

การเขียนเป็นทักษะการส่งสารที่มีข้อจำกัดเป็นอย่างมาก ผู้เขียนจะเขียนได้ดีหรือไม่นั้นต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการสะกดคำให้ถูกต้อง การเลือกใช้คำให้ตรงความหมาย การเลือกใช้ประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยเฉพาะผู้เรียนชาวต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่แต่เริ่มเรียนเมื่อเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยแล้ว มีระยะเวลาการเรียนไม่นานนัก จึงส่งผลให้มีปัญหาการเขียนเพื่อการสื่อสารค่อนข้างมาก ปัญหาที่พบเริ่มตั้งแต่การสะกดคำ การใช้คำไม่ถูกต้องตรงกับความหมาย การเขียนประโยคไม่จบกระแสความ การเขียนประโยคที่สื่อความหมายไม่สมบูรณ์ อันเกิดจากสาเหตุที่ไม่ได้เรียนรู้ทักษะการเขียนให้มากพอ จึงส่งผลให้นักศึกษาชาวจีนประสบปัญหาการสื่อสารในการเขียนมากกว่าทักษะการสื่อสารด้านอื่น

จากการสำรวจในเบื้องต้นพบว่านักศึกษาชาวจีนที่ได้เรียนหลักภาษาไทยมาจากประเทศจีนจะสามารถสื่อสารภาษาเขียนได้เบื้องต้น ปัญหาที่พบมาก คือ การสะกดคำผิด การเขียนตัวพยัญชนะผิด เมื่อเริ่มต้นด้วยการเขียนสะกดคำผิดแล้วก็จะนำไปสู่การใช้คำ ประโยค สำนวน และเครื่องหมายวรรคตอนที่ผิดตามไปด้วย

จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนซึ่งเป็นชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีนที่มาอบรมโครงการอบรมเฉพาะกิจภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีพื้นฐานทางภาษาไทยไม่มากนักเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนของทุกรายวิชาในหลักสูตรให้แก่ชาวจีนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College เมืองหนานหนิง มณฑลกว่างซี สาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เพื่อนำข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

1. บัณฑิตประจำวันของนักศึกษาจีน จำนวน 11 คน คนละ 2 ฉบับ ได้จำนวนบัณฑิตประจำวัน จำนวน 22 ฉบับ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 – ธันวาคม พ.ศ. 2559 ระยะเวลา 5 เดือน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา จำนวน 6 เรื่อง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการเขียนจากบัณฑิตประจำวันของนักศึกษาจีน คนละ 2 ฉบับ จำนวนนักศึกษา 11 คน ได้จำนวนบัณฑิตประจำวัน จำนวน 22 ฉบับ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 – ธันวาคม พ.ศ. 2559 ระยะเวลา 5 เดือน

3. กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน ดังนี้

3.1 เกณฑ์การวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา

- 3.1.1 ปัญหาเรื่องการสะกดคำ
- 3.1.2 ปัญหาเรื่องการใช้คำ
- 3.1.3 ปัญหาเรื่องการใช้ประโยค
- 3.1.4 ปัญหาเรื่องการใช้สำนวน
- 3.1.5 ปัญหาเรื่องการใช้ตัวเลข
- 3.1.6 ปัญหาเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

จากนั้นจึงนำเกณฑ์ดังกล่าวไปวิเคราะห์ผลงานการเขียนของนักศึกษา

4. สรุปและอภิปรายผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากสมุดบันทึกประจำวันมาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์การเขียนของนักศึกษาโดยพิจารณาตามเกณฑ์การวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นบันทึกลงในตารางเก็บข้อมูล หลังจากนั้นจึงนำมาเขียนสรุปผลและอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College เมืองหนานหนิง มณฑลกวางซี สาธารณรัฐประชาชนจีนจากบันทึกประจำวันที่นักศึกษาเขียนตลอดระยะเวลาที่มาศึกษาในประเทศไทย พบปัญหาการเขียน 6 ประเด็น ดังนี้

1.1 ปัญหาเรื่องการสะกดคำ

ปัญหาเรื่องการสะกดคำของนักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College พบว่าสะกดคำไทยผิดทั้ง พยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ รวมถึงการเขียนตัวอักษรขาดหายไป รายละเอียดดังนี้

1.1.1 ปัญหาเรื่องพยัญชนะ

นักศึกษาจีนเขียนพยัญชนะผิดทั้งพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด พยัญชนะต้นพบว่าสะกดผิดทั้งพยัญชนะต้นเดี่ยวและพยัญชนะต้นควบหรือตัวควบกล้ำดังตัวอย่าง

(1) ปัญหาเรื่องพยัญชนะต้น

(1.1) พยัญชนะต้นเดี่ยว

พยัญชนะต้นเดี่ยว คือ พยัญชนะที่เป็นตัวอักษรตัวเดียว
ตัวอักษรที่นักศึกษาจีนมักเขียนผิด ได้แก่ ด ต ร บ ข ศ ส ก ล ดังตัวอย่าง

ดาว	เขียนผิดเป็น	ตา
ตื้นนอน	เขียนผิดเป็น	ตื้นนอน
ร้อน	เขียนผิดเป็น	ล้อน
ชนบท	เขียนผิดเป็น	ชนปท
บ่อย ๆ	เขียนผิดเป็น	บ่อย ๆ
เข้าเรียน	เขียนผิดเป็น	เข้าเรียน
นักศึกษา	เขียนผิดเป็น	นักสีกสา
รู้สึก	เขียนผิดเป็น	รู้สึก
เลิกเรียน	เขียนผิดเป็น	เริกเรียน
ไอศกรีม	เขียนผิดเป็น	ไอศกริม

(1.2) พยัญชนะต้นควบ (ตัวควบกล้ำ)

พยัญชนะต้นควบคือตัวอักษรที่เป็นตัวควบกล้ำ ตัวอักษรที่
นักศึกษาจีนมักเขียนผิด คือตัวควบกล้ำ กร และ พร ดังตัวอย่าง

กราบ	เขียนผิดเป็น	กลาบ
นมเปรี้ยว	เขียนผิดเป็น	นมเปรี้ยว

(2) ปัญหาเรื่องพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด

นักศึกษาจีนเขียนพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดผิดใน 2 ลักษณะ คือ
เปลี่ยนตัวสะกดจากตัวหนึ่งเป็นอีกตัวหนึ่งและเปลี่ยนจากมีตัวสะกดเป็นไม่มีตัวสะกด ดังตัวอย่าง

กิน	เขียนผิดเป็น	กิง
(เขียนตัวสะกดแม่กน เป็นตัวสะกดแม่กง)		
อัน	เขียนผิดเป็น	อัน
(เขียนตัวสะกดแม่กน เป็นตัวสะกดแม่กง)		
ขอโทษ	เขียนผิดเป็น	ขอโท
(เขียนตัวสะกดแม่กต เป็นตัวสะกดแม่กก)		
มะตุ	เขียนผิดเป็น	มะตุ
(เขียนตัวสะกดแม่กม เป็นตัวสะกดแม่กง)		
พักผ่อน	เขียนผิดเป็น	พักผ่อ

(เขียนตัวสะกดแม่น เป็นตัวสะกดแมกก)

ชื่อ เขียนผิดเป็น ชื่น

(เขียนพยางค์ไม่มีตัวสะกดโดยจะต้องมีตัว “อ” ประกอบเข้าข้างท้ายเสมอ เป็นมาตราตัวสะกดแม่น)

นอกจากนั้นยังพบการเขียนคำที่มีตัวสะกดเปลี่ยนเป็นไม่มีตัวสะกด (การลดตัวสะกด) ได้แก่ พุด เขียนผิดเป็น ผู้

1.1.2 ปัญหาเรื่องสระ

นักศึกษาจีนมีปัญหาเรื่องการเขียนสระทั้งสระเดี่ยวและสระประสม เปลี่ยนจากสระสั้นเป็นยาว และเปลี่ยนจากสระยาวเป็นสั้น ดังตัวอย่าง

(1) ปัญหาการเปลี่ยนสระสั้นเป็นสระยาว

ตื่นแต้น เขียนเป็น ตื่นแต้น (เปลี่ยน สระเอ เป็น สระแอ)

รัชกาล เขียนเป็น ราชกาล (เปลี่ยน สระอะ เป็น สระอา)

กลางวัน เขียนเป็น กลางวาน (เปลี่ยน สระอะ เป็น สระอา)

(2) ปัญหาการเปลี่ยนสระยาวเป็นสระสั้น

แต่งงาน เขียนเป็น เต่งงาน (เปลี่ยน สระแอ เป็น สระเอะ)

จิน เขียนเป็น จิน (เปลี่ยน สระอิ เป็น สระอึ)

ปุ่ เขียนเป็น ปู่ (เปลี่ยน สระอุ เป็น สระอู)

การบ้าน เขียนเป็น กันบ้าน (เปลี่ยน สระอา เป็น สระอะ)

1.1.3 ปัญหาเรื่องวรรณยุกต์

นักศึกษาจีนมีปัญหาเรื่องการเขียนวรรณยุกต์ 2 เรื่อง คือ การเขียนรูปวรรณยุกต์ผิดและการเขียนตำแหน่งวรรณยุกต์ผิด ดังตัวอย่าง

(1) การเขียนรูปวรรณยุกต์ผิด

จากการวิเคราะห์การเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนพบว่านักศึกษาจีนเขียนรูปวรรณยุกต์ผิดจากวรรณยุกต์รูปหนึ่งเป็นวรรณยุกต์อีกรูปหนึ่ง ดังตัวอย่าง

แม้ว่า รูปวรรณยุกต์โท เขียนผิดเป็น แม้ว่า รูปวรรณยุกต์เอก

ตอนเช้า ไม่มีรูปวรรณยุกต์ เขียนผิดเป็น ตอนเช้า รูปวรรณยุกต์โท

หนึ่งครั้ง รูปวรรณยุกต์โท เขียนผิดเป็น หนึ่งครั้ง รูปวรรณยุกต์เอก

ง่วง รูปวรรณยุกต์เอก เขียนผิดเป็น ง่วง ไม่มีรูปวรรณยุกต์

(2) การเขียนตำแหน่งของวรรณยุกต์ผิด

ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาจีนเขียนตำแหน่งของวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตรงตามความหมายของคำ บางครั้งปรากฏการเขียนวรรณยุกต์บนตัวอักษรที่ใกล้เคียงกับตัวอักษรที่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง กว๋ยเตี่ยว (สระอวลดรูป โดยตัด ิ ในพยางค์ที่มีตัวสะกด) นักศึกษาจะเขียนไม่จำกัดว่าตำแหน่งตัว ว เป็น กว๋ยเตี่ยว

1.1.4 ปัญหาเรื่องการเขียนตัวอักษรขาดหายไป

จากการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาจีนเขียนตัวอักษรไทยขาดหายไปทั้งตัวอักษรที่ปรากฏในตำแหน่งพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย ดังตัวอย่าง

สี่คน เขียนผิดเป็น สี่ (ตัวสะกด น หายไป)

ชีวิต เขียนผิดเป็น ชีวิ (ตัวสะกด ต หายไป)

คิดถึง เขียนผิดเป็น คิด (ตัวสะกด ด หายไป)

ตอนเย็น (อ)ยากไปกินเนื้อย่างและสุกี้ (พยัญชนะ อ หายไป)

1.2 ปัญหาเรื่องการใช้คำ

ปัญหาเรื่องการใช้คำของนักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College พบว่าการใช้คำนาม คำกริยา คำบุพบท คำสันธานและคำลักษณนามไม่ถูกต้อง พบการใช้คำต่างระดับในการเขียน ปัญหาเรื่องการวางตำแหน่งของคำในประโยคและปัญหาการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแทนคำภาษาไทย รายละเอียดดังนี้

1.2.1 การใช้คำนามไม่ถูกต้อง

คำนาม คือ คำบอกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ เป็นคำที่ใช้เรียกสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น คน สัตว์ บ้านเมือง และสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น อำนาจ บาบ บุญใจ ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาจีนยังใช้คำนามในประโยคไม่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

เราออกไปเที่ยว ถึง แปดโมงเย็น ก็กลับมา

จากตัวอย่างคำบอกเวลา “แปดโมงเย็น” ไม่ถูกต้อง ต้องใช้ว่า “สองทุ่ม” หรือ “ยี่สิบนาฬิกา” จึงจะถูกต้อง

ไปนั่งดูพระอาทิตย์ตก มีไต้เฝ้าผมเย็น ๆ

จากตัวอย่างควรเปลี่ยนคำนาม “ไต้เฝ้าผม” เป็นคำว่า “ลม” จึงจะถูกต้อง

ตอนบ่ายพวกเราทำตัวนักศึกษา

จากตัวอย่างคำว่า “ตัวนักศึกษา” ไม่ถูกต้อง ต้องใช้คำว่า “บัตรนักศึกษา”

หมาเป็นคนที่ชื่อสัตว์

จากตัวอย่างประโยคนี้ควรใช้คำว่า “หมา” หรือ “สุนัข” แทนคำว่า “คน” เป็นการใช้คำผิดข้อเท็จจริงโดยการนำคำที่มีความหมายไม่สัมพันธ์กันตามความเป็นจริงมาประกอบกันเป็นประโยค

1.2.2 การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง

คำกริยา คือ คำที่แสดงอาการของนามหรือสรรพนาม จากการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาจिनยังใช้คำกริยาในประโยคไม่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

แม่ของเขานุ่มมาก ๆ

จากตัวอย่างแม่เป็นเพศหญิง จึงต้องใช้คำว่า “สาว” แทนคำว่า “นุ่ม”

บ้ายสองโมงบรรลเมืองไทย

จากตัวอย่างควรใช้คำว่า “ถึง” แทนคำว่า “บรรล” เพื่อให้มีความหมายว่า

มาถึง

เพื่อนผู้ชายซื้อดอกกุหลาบสีขาวส่งให้พวกเรา

จากตัวอย่างควรใช้คำกริยา “มอบ” แทนคำว่า “ส่ง”

เพื่อนไทยทำขนมให้หนู หนูรู้สึกตกตะลึง

จากตัวอย่างควรใช้คำว่ากริยา “ดีใจ” แทนคำว่า “ตกตะลึง” เนื่องจากตกตะลึง มีความหมายว่า ตกใจจนพูดไม่ออก แสดงอาการงงัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 420)

อาจารย์สอนเราทำดอกไม้ เราแขวนไว้ที่หน้าอก

จากตัวอย่างควรใช้คำว่า “ติด” แทนคำว่า “แขวน”

1.2.3 การใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง

คำบุพบท คือ คำที่ใช้หน้านามหรือสรรพนามหรือกริยาเพื่อบอกว่ามีหน้าที่เป็นอะไร ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาจिनยังใช้คำบุพบทในประโยคไม่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

ครูผูกเชือกให้มือของพวกเรา

จากตัวอย่างคำว่า “ให้” ไม่ใช่คำบุพบท แต่เป็นคำกริยา ควรเปลี่ยนเป็นคำว่า “ที่” จึงจะถูกต้อง เปลี่ยนรูปประโยคเป็น ครูผูกเชือกที่มือของพวกเรา

1.2.4 การใช้คำสันธานไม่ถูกต้อง

คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมประโยคหรือข้อความให้สละสลวย ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาจिनใช้คำสันธานในประโยคไม่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

เพื่อนไทยพูดเดือนพฤศจิกายนให้หนูไปเรียนมวยไทย

จากตัวอย่างหลังคำว่า “พูด” ต้องมีคำสันธาน “ว่า” เพื่อบ่งชี้ว่าเป็นประโยคความซ้อนแบบวิเศษณานุประโยค

1.2.5 การใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง

คำลักษณนาม คือ คำนามที่ใช้บอกลักษณะ ผลการวิเคราะห์พบว่านักศึกษาจีนใช้คำลักษณนามในประโยคไม่ถูกต้อง ที่พบมากคือ การไม่ใส่ลักษณนาม การสลับลักษณนามกับคำบอกจำนวน ดังตัวอย่าง

ฉันเห็นหนึ่งเด็กเป็นผู้ชาย น่ารักมาก ๆ

จากตัวอย่างควรใช้ว่า ฉันเห็นเด็กผู้ชายหนึ่งคน น่ารักมาก ๆ

พวกเราเรียนตัวอักษรภาษาไทย 44

จากตัวอย่างควรใช้ว่า พวกเราเรียนตัวอักษรภาษาไทย 44 ตัว

ฉันซื้อบางผลิตภัณฑ์ดูแลผิว

จากตัวอย่างควรใช้ว่า ฉันซื้อผลิตภัณฑ์ดูแลผิวบางตัว

อาจารย์เลือกพวงมโหตรสามที่ดีที่สุด

จากตัวอย่างควรใช้ว่า อาจารย์เลือกพวงมโหตรสามพวงที่ดีที่สุด

เราไปนั่งเรือ สองคนนั่งหนึ่งเรือ

จากตัวอย่างควรใช้ว่า เราไปนั่งเรือ สองคนนั่งเรือหนึ่งลำ

1.2.6 การใช้คำต่างระดับ

การใช้คำต่างระดับ คือ การเลือกใช้คำที่มีความหมายเดียวกันแต่แตกต่างกันระดับภาษาในประโยคหรือในข้อความเดียวกัน ส่งผลให้ประโยคหรือข้อความดังกล่าวนั้นมีความบกพร่องในการใช้ภาษา จากการวิเคราะห์พบว่า การเขียนบันทึกประจำวันของนักศึกษาจีนส่วนใหญ่ใช้ระดับภาษาปากแต่นักศึกษาบางคนใช้ภาษาเขียนร่วมด้วย ดังตัวอย่าง

เราไปนั่งเรือ สบายดี ภูมิทัศน์ สวยนะ

จากตัวอย่างควรใช้ว่า เราไปนั่งเรือ สบายดี ทิวทัศน์ สวยนะ

วันนี้มีอาหารอุดม (มาก)

จากตัวอย่างควรใช้ว่า วันนี้มีอาหารมาก

เที่ยงอาจารย์เชิญเราทานข้าว (ให้)

จากตัวอย่างควรใช้ว่า เที่ยงอาจารย์ให้เราทานข้าว

1.2.7 การวางตำแหน่งของคำในประโยค

การวางตำแหน่งของคำในประโยคของภาษาไทยและภาษาจีนมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ภาษาไทยกรรมตรงอยู่หน้ากรรมรองแต่ภาษาจีนกรรมรองอยู่หน้ากรรมตรง ดังนั้นในการเรียงประโยคภาษาไทยนั้นนักศึกษาจีนอาจสับสน ดังตัวอย่าง

กินอาหารเช้าแล้วก็ไปกับใบ้บวทำการบ้าน (ไปทำการบ้านกับใบ้บว)

จากตัวอย่างควรใช้ว่า กินอาหารเช้าแล้วก็ไปทำการบ้านกับใบ้บว

อาจารย์ให้พวกเราอย่างจริงจังฟัง

จากตัวอย่างควรใช้ว่า อาจารย์ให้พวกเราฟังอย่างจริงจัง

สองทุ่มตกฝน (ฝนตก)

จากตัวอย่างควรใช้ว่า สองทุ่มฝนตก

เธอส่งให้หนูขนม หนูส่งให้เธอมา

จากตัวอย่างควรใช้ว่า เธอให้ขนมหนู หนูให้มา

เธอส่งให้หนูผลไม้

จากตัวอย่างควรใช้ว่า เธอให้ผลไม้หนู

วันนี้เป็นประเทศจีนเทศกาลไหว้พระจันทร์

จากตัวอย่างควรใช้ว่า วันนี้เป็นเทศกาลไหว้พระจันทร์ของประเทศจีน

1.2.8 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแทนคำไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแทนคำไทย ทั้ง ๆ ที่มีคำไทยใช้ได้ตามปกติ ดังตัวอย่าง

ที่ big c มีคนมากมายในการซื้อปิ้ง (ซื้อของ)

พรุ่งนี้พวกเราได้หยุดฮอลิเดย์ (วันหยุดสุดสัปดาห์)

หนูเข้าใจพอรักหนู แต่พอไม่รู้เอ็กซ์เพรสยังงี้ (แสดง)

หนูกับปรียาพรไปห้องสมุดทำ PPT วันลอยกระทง (งานนำเสนอ)

ตอนเย็นฝนตกและทันเดอร์ (ฟ้าร้อง)

ช่วงบ่ายพวกเราไปไชน่าทาวน์ (เยาวราช)

วันนี้เราไปวัดกุหาทอง โดรวเวอร์บอกเราว่าค่ารถสองร้อยบาท (คนขับรถ)

เราอยู่ในหอพักดูทีวี (โทรทัศน์)

1.3 ปัญหาเรื่องการใช้ประโยค

ปัญหาเรื่องการใช้ประโยคของนักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College พบการเขียนที่เป็นกลุ่มคำทำให้ขาดความชัดเจน การเขียนประโยคที่ขาดความสมบูรณ์ การวางส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง รายละเอียด ดังนี้

1.3.1 การเขียนเป็นกลุ่มคำทำให้ขาดความชัดเจน

ปัญหาที่พบเรื่องของการใช้ประโยคที่นักศึกษาจีนผิดมาก คือ การเขียนเป็นวลีหรือกลุ่มคำ เช่น ดอกไม้บนโต๊ะ (ขาดภาคแสดง) ขนมในกล่อง (ขาดภาคแสดง)

1.3.2 การเขียนประโยคที่ขาดความสมบูรณ์

คำสำคัญที่พบว่าขาดบ่อยครั้ง คือ คำกริยา คำนามและคำบุพบทซึ่งเป็นส่วนสำคัญของประโยค ดังตัวอย่าง

อาจารย์ชมพวกเรา ๘ ความสุขมาก ๆ (ขาดกริยา)
ควรใช้ว่า อาจารย์ชมพวกเรา (มี) ความสุขมาก ๆ
หนูอยาก ๘ ประสบการณ์นวดไทย (ขาดกริยา)
ควรใช้ว่า อาจารย์ชมพวกเรา (มี) ความสุขมาก ๆ
วันนี้เรียนถักเชือกจีน หนูเป็นคนจีนแต่หนู ๘ ไม่เป็น (ขาดกริยา)
ควรใช้ว่า วันนี้เรียนถักเชือกจีน หนูเป็นคนจีนแต่หนู(ทำ)ไม่เป็น
วันนี้ ๘ งานเลี้ยง ๘ บ้าน (ขาดกริยา, บุพบท)
ควรใช้ว่า วันนี้ (มี) งานเลี้ยง (ที่) บ้าน
หนู ปรียาพร ลลิตา อาภารัตน์ แสดง ๘ วันเกิด สนุกมาก (ขาดคำนาม)
ควรใช้ว่า หนู ปรียาพร ลลิตา อาภารัตน์ แสดง (ฉางาน) วันเกิด สนุกมาก
เที่ยงหนูกับเพื่อน ๘ ไทยไปโรงอาหารกินข้าว (ขาดคำนาม)
ควรใช้ว่า เที่ยงหนูกับเพื่อน (คน) ไทยไปโรงอาหารกินข้าว
วันนี้นักศึกษาไหล่าไป ๘ วิซ่า (ขาดกริยา)
ควรใช้ว่า วันนี้นักศึกษาไหล่าไป (ต่อ) วิซ่า

1.3.3 วางส่วนขยายในประโยคไม่ถูกต้อง

การวางส่วนขยายในประโยคที่พบบ่อย คือ การวางคำขยายผิดที่ ทำให้
การสื่อความไม่สมบูรณ์ ดังตัวอย่าง

ตอนเข้ากินแล้วอาหารเข้าก็ไปเข้าเรียน
ควรใช้ว่า ตอนเข้ากินอาหารเข้าแล้วก็ไปเข้าเรียน
ฉันและปรียาพรกินคั่วข้าวโพด
ควรใช้ว่า ฉันและปรียาพรกินข้าวโพดคั่ว
วันนี้อีกไปเที่ยว
ควรใช้ว่า วันนี้ไปเที่ยวอีก
พวกเราไปแม่น้ำเจ้าพระยาเดินเล่น
ควรใช้ว่า พวกเราไปเดินเล่นที่แม่น้ำเจ้าพระยา

1.4 ปัญหาเรื่องการใช้สำนวน

สำนวน คือ ถ้อยคำหรือข้อความที่เรียบเรียงขึ้น มีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ ปัญหาเรื่องการใช้สำนวนของนักศึกษาจีนจาก Guangxi Agricultural Vocational College พบการแปลสำนวนจากภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาจีน และการใช้สำนวนผิดดังตัวอย่าง

1.4.1 ส่วนที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ
วันนี้จำนวนมากของเสื้อผ้าเปียกหลังฝนตก

1.4.2 ใช้สำนวนผิด
เธออ้วนเหมือนแมว

1.5. ปัญหาเรื่องการใช้ตัวเลข

ปัญหาการใช้ตัวเลขที่พบ คือ การเขียนเลขไทยผิด เช่น เขียนสับสนกันระหว่างเลข ๗ และเลข ๙ การไม่เขียนตัวเลข และการเขียนตัวเลขไม่ถูกต้องและไม่สวยงาม

1.6 ปัญหาเรื่องการเว้นวรรคตอนและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ปัญหาเรื่องการเว้นวรรคที่พบ คือ นักศึกษาจีนเขียนโดยไม่เว้นวรรคตอน นอกจากนั้นยังเว้นวรรคผิดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด ดังตัวอย่าง

1.6.1 การเว้นวรรคผิด

การเว้นวรรคผิด คือ การเว้นวรรคในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง

กินา//หารเ้าแล้วก็ไปห้องเรียน

ผมหาร้านที่บรร//ยากาศิไม่ได้เลย

1.6.2 การใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด

การใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด คือ การใช้ผิดหลักเกณฑ์ เช่น เครื่องหมายไม้ยมก ไม่ใช่ในคำซ้ำ เครื่องหมาย ฯลฯ ไม่ใช่ละข้อความข้างท้ายที่อยู่ในประเภทเดียวกัน และปรากฏการเขียนเครื่องหมายวรรคตอนผิด เช่น เขียนเครื่องหมายอัฒประกาศผิด เป็นต้น

2. อภิปรายผลการวิจัย

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีข้อจำกัดค่อนข้างมาก ส่งผลให้นักศึกษาจีนไม่สามารถสื่อความโดยใช้ทักษะการเขียนได้ดีเท่าที่ควร ประกอบกับการเรียนภาษาไทยซึ่งถือว่าเป็นภาษาต่างประเทศนั้นนักศึกษาจีนใช้เวลาเรียนเพียงไม่นาน ทำให้ทักษะการใช้ภาษาโดยเฉพาะการเขียนยังไม่ดีเท่าที่ควร ปัญหาที่พบไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องการสะกดคำ การใช้คำ การใช้ประโยค การใช้สำนวน การใช้ตัวเลข การเว้นวรรคตอนและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ล้วนเป็นปัญหาที่ผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองต้องพบเจอเนื่องจากเป็นปัญหาพื้นฐานในการเขียน ดังที่ชนิกา คำพุฒ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน พบความบกพร่องด้านการเขียน กล่าวคือ การเขียนพยัญชนะต้นผิดมากที่สุด รองลงมาคือ การเขียนพยัญชนะท้ายผิด การเขียนสระผิด ทั้งการเขียนสระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น และสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาว สระประสมเป็นสระเดี่ยว เรื่องการใช้ประโยค พบการใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ การใช้คำเกิน การขาดคำและการเรียงคำเข้าประโยค

ไม่ถูกต้อง นอกจากนั้นปัญหาเรื่องการเขียนยังปรากฏในผู้เรียนชาวไทย ซึ่งมีประเด็นในการเขียนผิด คล้ายคลึงกับชาวต่างชาติ ดังที่ ทศนีย์ ทานตวนิช (2558: 1) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนเชิง วิชาการของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา พบข้อผิดพลาดด้านการใช้ภาษา ได้แก่ การ เขียนสะกดคำ การใช้คำ การเขียนประโยค การเขียนย่อหน้า การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลข

นอกจากนั้นอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเขียนของผู้เรียนชาวต่างชาติ นั้นคือ อิทธิพลของภาษาแรก ที่มีต่อภาษาที่สอง หรืออิทธิพลของภาษาแม่ นั่นคือ ภาษาจีนที่มีอิทธิพลต่อการเขียนภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาที่สอง สอดคล้องกับที่ชินิกา คำพุ่ม (2545: 122) กล่าวว่า หน้าที่ของการเขียนคำเข้า ประโยคพบข้อบกพร่องเกี่ยวกับอิทธิพลภาษาแรกที่ถ่ายทอดสู่ภาษาที่สอง กล่าวคือ ตำแหน่งของ กรรมรองกรรมตรงในประโยคภาษาจีนต่างกับประโยคภาษาไทย คือ ภาษาไทยกรรมรองอยู่หน้ากรรม รong ส่วนภาษาจีนกรรมรองอยู่หน้ากรรมตรงเสมอ ดังนั้นเมื่อนักศึกษาเขียนประโยคโดยมีกรรมตรง และกรรมรองในประโยคจึงเขียนประโยคเหมือนภาษาจีน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรนำผลการวิจัยนี้ไปสร้างแบบฝึกหัดหรือชุดการเรียนรู้เพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนของ นักศึกษาจีน
2. ควรศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีนที่มาจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป
3. ควรศึกษาปัญหาการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการ จัดการเรียนการสอนรายวิชาในหลักสูตรที่มุ่งเน้นทักษะการอ่านเป็นสำคัญ

บรรณานุกรม

- จินดา เสงี่ยมบูรณ์. (2542). ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ชนิกา คำพุ่ม. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทัศนีย์ ทานตวณิช. (2558). ข้อผิดพลาดในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 23 (43): 1.
- ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน และคนอื่นๆ. (2540). ภาษาไทย1. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รสริน ดิษฐบรรจง. (2555). หลักการอ่านการเขียนคำไทย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.